

Det bliver dog paa en indirecte Maade — jeg seer ialfald ikke bedre — en Indgriben i Administrationen, og det kan give Anledning til, at de Forhandlinger, der skulle føres mellem Byerne og Ministeriet, ikke blive førte saa fuldkommen fritt, som det ellers vilde kunne skee, og som jeg alvorlig troer, at det er hensigtsmæssigt og i Statskassens Lær, at det skeer. Endvidere er det blevet sagt, at jeg har udtalt, at vi til enhver Tid vilde have en Regjering, der er et Udtryk for Folkvillien; men dette er slet ikke Tilfældet. Jeg har sagt, at det mere og mere er at vente, at det vil skee, efterat vi have Midler ihænde til at give Ministeriet et Mistillidsvotum, naar det ikke skeer, og jeg kan ikke troe Andet, end at det, naar der kom en Regjering, der, som det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds lod sig forlyde med, vilde trække hele Garnisonen fra Sylland til Sjælland, vilde være muligt paa en eller anden Maade at give den et Mistillidsvotum. Naar det ærede Medlem endvidere lod sig forlyde med, at Regjeringen ikke kunde lære Folkvillien at kjende uden gennem Lovene, saa siger jeg, at gennem en enkelt Lov lærer Regjeringen ikke Folkvillien at kjende, men i det Hele har den altid et Udtryk af og er selv mere eller mindre et Udtryk for Folkvillien; Regjeringen er ikke afskilt fra dens Repræsentation ved en chineesisk Muur. Den bevæger sig mellem os og forhandler med os, og vi have gjenfærdig — baade den ærede Regjering og Repræsentationen — en Følelse af, hvorvidt vi ere i Overensstemmelse. Disse Fæer frygter jeg derfor ikke. Som sagt, jeg er ikke overdreven tilfreds med Loven, men jeg seer ikke, at vi kunne komme ud af den ubiisne Tilstand paa en anden Maade, end her foreslaet, og jeg troer ikke, at Forhandlingerne med Byerne kunne føres tllende paa en heldig Maade, naar ikke Regjeringen faaer den Frihed, som her er forlangt.

Berg: Ved Behandlingen af det aarlige Budget overveie vi, endog indtil det ubetydeligste Beløb, hvad vi tør udgive til Istandsættelse af de forskjellige Bygninger omkring i Garnisonsstederne, hvad vi med Hensyn til

hele dette Spørgsmaal tør anvende i det Enkelte. Man forlanger jo i den Henseende af det Udvalg, som behandler disse Sager, en omhyggelig Undersøgelse af samtlige de Maner og de Overflag, som Administrationen i den Henseende forelægger. Ved Siden af denne Behandling, der saaledes gaaer i det Enkelte, forlanger Regjeringen nu, at man med eet Slag skal give den en Bemyndigelse, som angaaer meget betydelige Beløb, om de end ikke angaa directe Udgifter af Statskassen. Det er det Samme, som jo undertiden forefalder, at man affier Myggen og med Velbehag nedsluger Kamelen. At man under saadanne Forhold kan henvise til et andet Sted er jo forstaaelig nok, men jeg troer ikke, at det kan have den fornødne Vægt, jeg troer ikke, at man paa det andet Sted har det samme Syn for, hvad der er rigtigt i Bevillingsspørgsmaal, som vi have. Det var navnlig denne Bemærkning, jeg finder mig beføiet til at fremsætte. Eigeoverfor det ærede Medlem for Belle Amts 3de Valgkreds (Th. Nielsen) skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg troer, at han er i Bidsfarelse, naar han mener, at vi ved at fastholde, hvad der eengang er fastsat som hørende ind under Lovgivningsmagtens Omraade, gribe ind paa Administrationens Gebeet. Det er jo fuldstændigt at vende Sagen om. Det er eengang fastsat, at Garnisonsstederne skulle fastsættes ved Lov; det fastholde vi, der ere imod denne Lov, og det er dog ikke at gribe ind paa Administrationens Omraade, nei, det er Administrationen, der vil gribe ind paa Lovgivningens Omraade, det er Forholdet correct. Den høitagtede Minister vil jeg give den Forsikkring, at, hvad han fremsætter, tager jeg imod med Tillid, men jeg troer derfor ikke, at det udelukker, hvad jeg sagde før, at med Hensyn til Begreberne „storartet“ og „nødvendig“ kan der herske en meget forskjellig Bedømmelse mellem den høitærede Krigsminister og Krigsministeriet i det Hele og ikke blot mig, men vistnok ogsaa Folkethinget i Almindelighed. Det er dog besynderligt, om vi her, uden som Exempel at forlange nogetsomhelst Overflag eller Beregning af, hvad man vilde forlange som nødvendig for en vis Afdeling, vilde gaae hen og give Ministeren Bemyndigelse for samt-